

Warszawa, dnia 16 kwietnia 2019 roku

Informacje dotyczące funduszu **EQUES Akumulacji Majątku Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego**, o których mowa w art. 222b Ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. 2018 poz. 1355 ze zm.).

a) Informacja o udziale procentowym aktywów, które są przedmiotem specjalnych ustaleń w związku z ich nie płynnością.

Aktywa funduszu EQUES Akumulacji Majątku Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego nie podlegają „specjalnym ustaleniom” w związku z ich nie płynnością w rozumieniu Art. 1 ust 5 Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) Nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r.

b) Informacja o zmianach regulacji wewnętrznych dotyczących zarządzania płynnością.

Towarzystwo nie dokonywało zmian w regulacjach wewnętrznych w zakresie zarządzania płynnością.

c) Informacja o aktualnym profilu ryzyka.

CZYNNIKI RYZYKA ZWIĄZANE BEZPOŚREDNIO Z POLITYKĄ INWESTYCYJNĄ FUNDUSZU

Poziom ryzyka związanego z działalnością Funduszu jest średni. Z polityką inwestycyjną funduszu związane są następujące rodzaje ryzyk:

RYZYO RYNKOWE

Ryzyko rynkowe wiąże się z tym, że ceny na rynku finansowym oraz innych powiązanych z nim rynkach ulegają wahaniom. Oznacza to możliwość osiągnięcia stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty inwestycyjne Funduszu niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet poniesienia straty (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej) w wyniku niekorzystnych zmian cen rynkowych instrumentów wchodzących w skład portfela inwestycyjnego Funduszu.

Czynniki ryzyka związane z poszczególnymi rynkami, na których Fundusz może dokonywać inwestycji, zostały opisane poniżej. Ze względu na stosowaną politykę inwestycyjną, dla Funduszu najistotniejszym źródłem ryzyka rynkowego jest ryzyko rynku akcji.

RYZYO RYNKU AKCJI

Ryzyko rynku akcji oznacza możliwość nieosiągnięcia zakładanej stopy zwrotu, a nawet poniesienia przez Fundusz straty w wyniku spadku cen akcji wchodzących w skład portfela inwestycyjnego Funduszu lub cen instrumentów pochodnych opartych o akcje albo indeksy giełdowe będących przedmiotem umów zawartych przez Fundusz.

Na ryzyko rynku akcji składają się ryzyko systematyczne całego rynku akcji oraz ryzyko specyficzne poszczególnych emitentów akcji.

Ryzyko systematyczne, jest determinowane czynnikami o charakterze makroekonomicznym i tym samym wpływ na nie mają zmiany podstawowych parametrów opisujących ogólny stan gospodarki, takich jak: tempo wzrostu gospodarczego, stopa inflacji, podaż pieniądza, deficyt budżetowy, poziom bezrobocia w gospodarce, kursy walutowe, stopa procentowa oraz inne agregaty polityki pieniężnej. Niekorzystne zmiany sytuacji makroekonomicznej w tym wypadku mogą negatywnie oddziaływać na ceny akcji i w konsekwencji na wartość certyfikatów. Wraz z postępem procesu globalizacji światowego systemu finansowego, wysoka i rosnąca korelacja poszczególnych rynków akcji sprawia, że dywersyfikacja lokat Funduszu pomiędzy rynkami akcji różnych krajów nie pozwala na wyeliminowanie ryzyka systematycznego, które wykazuje tendencję do przyjmowania charakteru globalnego.

Ryzyko specyficzne związane jest zaś z inwestowaniem w akcje poszczególnych emitentów i dotyczy *stricte* zagrożeń wynikających z działalności, którą prowadzą. Wpływ na ryzyko specyficzne emitenta mają m.in.: rynek, na którym działa (pogorszenie warunków makroekonomicznych w danym segmencie, zmiana ustawodawstwa w zakresie

EQUES Investment Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA

Siedziba: Chłopska 53, 80-350 Gdańsk

NIP: 584-258-36-25, REGON: 220204940

KRS: 0000251346 Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku

VII Wydział Gospodarczy KRS

Wysokość kapitału zakładowego: 1.853.000 zł

Oddział w Warszawie

Plac Bankowy 1, 00-139 Warszawa

Tel.: (+48) 22 379 46 00

Fax: (+48) 22 379 46 10

E-mail: warszawa@eifit.pl

www.eifit.pl

podatków lub warunków prowadzenia działalności itp.), perspektywy rozwoju, bieżące i prognozowane wyniki prowadzonej działalności gospodarczej, pozostałe wskaźniki finansowe, w tym struktura finansowania, jakość organów sprawujących funkcje zarządcze i nadzorcze, struktura akcjonariatu i plany ewentualnych jej zmian.

Polityka inwestycyjna Funduszu dopuszcza możliwość otwierania krótkich pozycji na rynku akcji (poprzez dokonywanie krótkiej sprzedaży i otwieranie krótkich pozycji w instrumentach pochodnych), które pozwalają zarabiać na spadkach cen akcji, ale przynoszą straty w przypadku wzrostu ich cen. Otwarcie krótkich pozycji może powodować, że zależność pomiędzy zmianami koniunktury giełdowej a wartością lokat Funduszu przyjmie charakter odwrotny – istnieje możliwość spadku wartości lokat Funduszu na skutek wzrostów cen na rynku akcji.

Materializacja ryzyka rynku akcji może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Ryzyko systematyczne charakteryzuje się wysokim poziomem niedywersyfikowalności. Fundusz może jednak próbować ograniczać ryzyko systematyczne poprzez zmniejszanie ekspozycji na rynek akcji, np. poprzez sprzedaż akcji lub przy użyciu kontraktów terminowych (pozycja *short*). Działania Funduszu polegają również na bieżącym monitorowaniu natężenia tego ryzyka oraz ewentualnym reagowaniu na nie w ramach możliwości, mając na uwadze najlepszy interes uczestników.

Jeśli chodzi zaś o ryzyko specyficzne, Fundusz stosuje techniki redukujące poziom ewentualnego zagrożenia. Techniki te polegają przede wszystkim na:

- 1) dokonywaniu analizy emitentów akcji pod wieloma aspektami, takimi jak m.in.: ocena kondycji finansowej emitenta, jego otoczenia gospodarczego i prawnego, poziom ryzyka inwestowania w akcje danego emitenta, wycena wartości tych akcji itp.;
- 2) stosowaniu dywersyfikacji portfela inwestycyjnego polegającą na tym, że ryzyko specyficzne ulega ograniczeniu poprzez nabywanie akcji wielu emitentów – dzięki temu ryzyko specyficzne jednego emitenta ma mniejsze znaczenie w kontekście całego portfela inwestycyjnego Funduszu. Jednocześnie Fundusz unika przy tym dokonania tzw. przedywersyfikowania objawiającego się tym, że koszty dywersyfikacji (koszty analizy emitentów, koszty transakcyjne itp.) przewyższają realne korzyści z nabycia akcji emitentów, które nie prowadzą do mającego znaczenie ograniczania specyficznego ryzyka rynku akcji.

RYZYKO RYNKU TOWARÓW

Polityka inwestycyjna Funduszu dopuszcza możliwość dokonywania przez Fundusz inwestycji na rynkach towarowych za pośrednictwem towarowych instrumentów pochodnych. Zmiany cen towarowych instrumentów pochodnych wynikają ze zmian cen towarów giełdowych (towary rozumiane jako wszelkie dobra o charakterze zamiennym podlegające dostawie, w tym metale, rudy i stopy metali, produkty rolne i energia, oznaczone co do gatunku rzeczy, mierniki i limity wielkości produkcji lub emisji zanieczyszczeń, dopuszczone do obrotu na giełdach towarowych) stanowiących bazę towarowego instrumentu pochodnego. Ceny rynkowe towarów giełdowych mogą podlegać znaczącym wahaniom zarówno z powodów fundamentalnych (zmiany przewidywanego popytu na dany towar, jego podaży, globalnego poziomu zapasów itp.), jak i z przyczyn o charakterze technicznym (aktywność spekulacyjna innych inwestorów).

Ryzyko rynku towarów oznacza możliwość nieosiągnięcia zakładanej stopy zwrotu, a nawet poniesienia przez Fundusz straty w wyniku spadku cen towarów stanowiących bazę towarowych instrumentów pochodnych dla towarowych instrumentów pochodnych będących przedmiotem umów zawartych przez Fundusz.

Polityka inwestycyjna Funduszu dopuszcza możliwość otwierania krótkich pozycji na rynku towarów (poprzez otwieranie krótkich pozycji w towarowych instrumentach pochodnych), to jest pozycji które pozwalają zarabiać na spadkach wartości rynkowej cen towarów, ale przynoszą straty w przypadku wzrostu ich cen. Otwarcie krótkich pozycji może powodować, że zależność pomiędzy zmianami koniunktury na rynku towarów a wartością lokat Funduszu przyjmie charakter odwrotny – istnieje możliwość spadku wartości lokat Funduszu na skutek wzrostów cen na rynku towarów.

Materializacja ryzyka rynku towarów może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Fundusz posiada mechanizmy zarządcze, dzięki którym jest w stanie ograniczać ryzyko rynku towarów. Decydujące znaczenie w tym obszarze Fundusz posiada na etapie podejmowania decyzji o ulokowaniu lub nieulokowaniu aktywów Funduszu na rynku towarowym poprzez kompleksową analizę inwestycji i ewentualnych czynników determinujących zmaterializowanie się zagrożenia powodującego nieosiągnięcie zakładanej stopy zwrotu lub poniesienie straty z danej inwestycji. Fundusz również posiada niekiedy możliwość ograniczania ryzyka rynku towarów na wczesnym etapie za pomocą podjęcia decyzji o zakończeniu inwestycji przynoszącej straty, zanim straty według prognoz Funduszu zaczną się pogłębiać. Dodatkowo Fundusz może próbować ograniczać ryzyko rynku towarów poprzez zmniejszanie ekspozycji na tym rynku, np. przy użyciu kontraktów terminowych (pozycja *short*).

RYZYKO STÓP PROCENTOWYCH

Stopy procentowe mają przełożenie na stan gospodarek krajów, w tym na rynki finansowe. Decyzje podejmowane w ramach polityki pieniężnej przez banki centralne odnoszą skutek w postaci poziomu zaciąganych kredytów i pożyczek, a także poziomu depozytów bankowych w gospodarce. Wzrost stóp procentowych pociąga za sobą wzrost oprocentowania kredytów oraz depozytów bankowych. Warunki te determinują zaciąganie mniejszej ilości kredytów. Ponadto wyższe stopy procentowe sprzyjają wpłacaniu oszczędności na oprocentowane depozyty bankowe, co w ogólnym rozrachunku prowadzi do zmniejszenia ilości pieniędzy w obiegu. Z drugiej strony spadek stóp procentowych powoduje zwiększenie zdolności kredytowej kredytobiorców oraz obniżenie kosztu zaciągnięcia kredytów, co zachęca do ich zaciągania. Dodatkowo niższe stopy procentowe przekładają się na niższe oprocentowanie depozytów bankowych i w konsekwencji na niższe depozyty bankowe. Należy pamiętać, że w dobie globalizmu decyzje dotyczące wysokości poziomu stóp procentowych podejmowane w różnych państwach mogą się wzajemnie przenikać i reagować na siebie.

Ryzyko stóp procentowych może się zrealizować w wielu formach.

W kontekście inwestycji aktywów Funduszu w instrumenty finansowe o charakterze udziałowym ryzyko stóp procentowych stwarza zagrożenie w obszarze sytuacji finansowej emitenta. Mianowicie wzrost stóp procentowych może doprowadzić do obniżenia lub nawet utraty płynności emitenta w efekcie zwiększenia się kosztów obsługi długu lub niemożności pozyskania niezbędnego finansowania na cele, istotne z punktu widzenia emitenta.

W kontekście inwestycji aktywów Funduszu w instrumenty finansowe o charakterze dłużnym – ryzyko stóp procentowych oznacza przede wszystkim możliwość spadku wartości aktywów netto na skutek wzrostu stóp procentowych. wartość instrumentów dłużnych bowiem (dłużne papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego) jest odwrotnie proporcjonalna do zmiany stopy procentowej. Mianowicie wzrost stopy procentowej wywołuje spadek wartości lub cen instrumentów dłużnych, zaś spadek stóp procentowych wywołuje wzrost wartości lub cen instrumentów finansowych o charakterze dłużnym. Wynika to z faktu, że zmiana obecnego oprocentowania na rynku zachęca uczestników rynku finansowego do dokonywania najkorzystniejszych z ich punktu widzenia decyzji inwestycyjnych, które przyniosą im najwyższe prawdopodobieństwo zrealizowania oczekiwanej stopy zwrotu.

Źródłami ryzyka stopy procentowej są wszystkie czynniki powodujące lub mogące powodować istotne i nieoczekiwane zmiany jej poziomu. Zaliczyć tu można wzrost stopy inflacji (bieżącej lub prognozowanej) przekładający się na zmianę oczekiwań co do przyszłej polityki pieniężnej banku centralnego, wszystkie inne zmiany parametrów makroekonomicznych mogących świadczyć o presji płacowej lub cenowej w gospodarce (np. zmiana poziomu zatrudnienia i średniej płacy, zmiana kursu walutowego, zmiana cen producentów), a także pozostałe zdarzenia mające wpływ na przepływ kapitału na rynku instrumentów dłużnych, takich jak chociażby pogorszenie oceny przez inwestorów przyszłej sytuacji fiskalnej kraju.

Przedmiotem lokat Funduszu mogą być również instrumenty pochodne oparte na instrumentach dłużnych (dłużnych papierach wartościowych lub instrumentach rynku pieniężnego). Ich konstrukcja może powodować odmienne (w tym także odwrotne) od opisanych powyżej skutki zmian stóp procentowych.

W przypadku zobowiązań Funduszu, oprocentowanych zmienną stopą procentową, wzrost stopy procentowej może wywołać wzrost wysokości odsetek płaconych od zobowiązań Funduszu i co za tym idzie – spowodować wzrost wysokości kosztów ponoszonych przez Fundusz.

Materializacja ryzyka stóp procentowych (w którejkolwiek jego postaci opisanej powyżej) może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej) w wyniku niekorzystnych zmian cen rynkowych instrumentów wchodzących w skład portfela inwestycyjnego Funduszu.

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Zarządzanie ryzykiem stóp procentowych przez Fundusz polega na bieżącej analizie wymienionych czynników odpowiedzialnych za kształtowanie się poziomu stóp procentowych. Fundusz próbuje oszacować wpływ zmian stóp procentowych na emitentów instrumentów finansowych wchodzących w skład portfela inwestycyjnego Funduszu, ocenić prawdopodobieństwo spadku wartości dłużnych papierów wartościowych i ewentualnie dostosowywać poziom zaangażowania aktywów Funduszu w takie instrumenty finansowe, w zależności od prognozowanych zagrożeń.

W przypadku zaciągniętych zobowiązań przez Fundusz – analizuje się i dąży się do zorganizowania mechanizmów zabezpieczających Fundusz przed ewentualnym wzrostem kosztów obsługi długu, mogącym prowadzić w efekcie do obniżenia zakładanej stopy zwrotu z inwestycji. Metodą taką może być m.in. ulokowanie środków finansowych w instrumenty finansowe oprocentowane zmienną stopą procentową.

RYZYKO KURSU WALUTOWEGO

Polityka inwestycyjna Funduszu dopuszcza możliwość nabywania przez Fundusz walut obcych, lokowania aktywów Funduszu w instrumenty denominowane w walutach obcych oraz otwieranie pozycji w instrumentach pochodnych, dla których instrumentem bazowym jest waluta obca. Fundusz może także zaciągać zobowiązania denominowane w walutach obcych.

Ryzyko walutowe oznacza możliwość poniesienia przez Fundusz straty na skutek spadku wartości lokat Funduszu denominowanych w walutach obcych, w wyniku wzrostu kursu złotego do walut obcych, w których notowane lub denominowane są te lokaty Funduszu lub możliwość wzrostu wartości zobowiązań Funduszu denominowanych w walutach obcych w wyniku spadku kursu złotego do walut obcych, w których wyrażone są zobowiązania Funduszu.

Materializacja ryzyka kursu walutowego (w którejkolwiek jego postaci opisanej powyżej) może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, nawet może doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Fundusz może zastosować mechanizmy zabezpieczające wartość lokat denominowanych w walucie obcej, które mają na celu niwelowanie wpływu wahań kursu waluty obcej na wartość aktywów, takie jak np.: zabezpieczanie pozycji przy użyciu kontraktów *forward* na waluty, czy swapy walutowe.

RYZYKO KREDYTOWE

Ryzyko kredytowe, związane z możliwością inwestowania przez Fundusz w dłużne papiery wartościowe, jest ryzykiem przejawiającym się w różnych postaciach. Dwoma podstawowymi i najbardziej powszechnymi kategoriami klasyfikacji są: (i) ryzyko niedotrzymania warunków, które rozpatrywane jest w wyłącznie w negatywnym charakterze oznaczającym możliwości niedotrzymania warunków przez emitenta, to jest brakiem jego zdolności do obsługi wierzycieli Funduszu oraz (ii) ryzyko wiarygodności kredytowej o charakterze neutralnym przejawiające się poprzez obniżenie wiarygodności kredytowej emitenta (aspekt negatywny) oraz podwyższenie wiarygodności kredytowej emitenta (aspekt pozytywny).

Ryzyko kredytowe oznacza w praktyce możliwość spadku wartości lokat Funduszu w wyniku pogorszenia wiarygodności kredytowej emitenta powodującej spadek cen albo częściową lub całkowitą utratę wartości przez instrumenty dłużne (dłużne papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego) będące przedmiotem lokat Funduszu. Pogorszenie wiarygodności kredytowej jest następstwem pogorszenia perspektyw rozwoju emitenta z przyczyn leżących po stronie emitenta jak i niezależnych od niego zmian warunków otoczenia rynkowego, ekonomicznego, prawnego, technicznego w jakich działa emitent lub jego branża, ale także wszelkich innych istotnych zdarzeń, w tym także zdarzeń jednorazowych oraz zdarzeń losowych, których następstwem jest zmniejszenie zdolności emitenta do regulacji zobowiązań zarówno bieżących jak i przyszłych.

Ryzyko kredytowe oznacza również możliwość poniesienia przez Fundusz straty w wyniku niewywiązywania się ze swoich zobowiązań przez kontrahentów, z którymi zostały zawarte przez Fundusz umowy dotyczące papierów wartościowych lub instrumentów pochodnych jeśli transakcje te nie są objęte systemem gwarantowania rozliczeń.

Materializacja ryzyka kredytowego może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Ryzyko kredytowe ograniczane jest przez Fundusz już na etapie wyboru instrumentów finansowych lub przed zaciągnięciem konkretnego zobowiązania, obciążonych tym ryzykiem. Następczą formą kontroli ryzyka kredytowego praktykowaną przez Fundusz jest bieżąca analiza zmieniających się czynników ryzyka kredytowego oraz elastyczne dostosowywanie swoich działań do poziomu jego natężenia. Dodatkowo Fundusz stosuje dywersyfikację instrumentów finansowych, w które lokuje aktywa. Poprzez dywersyfikację Fundusz na bieżąco dąży do niwelowania poziomu ryzyka.

RYZYO DŹWIGNI FINANSOWEJ

Polityka inwestycyjna Funduszu dopuszcza stosowanie przez Fundusz dźwigni finansowej. Dźwignia finansowa polega na pożyczaniu kapitału w celu jego dalszej inwestycji. Dźwignia finansowa stosowana jest dla zwielokrotnienia zysków i działa w przypadku osiągnięcia stopy zwrotu z inwestycji przewyższającej koszt pożyczonego kapitału.

Ryzyko dźwigni finansowej polega na możliwości poniesienia przez Fundusz straty na skutek nietrafnych decyzji inwestycyjnych lub wszelkich innych zdarzeń powodujących, że stopa zwrotu z lokat Funduszu jest niższa od stopy oprocentowania pożyczanego kapitału, stosowanie dźwigni finansowej prowadzi do zwielokrotnienia strat w porównaniu do inwestycji, które nie korzystają z tego mechanizmu. Ryzyko dźwigni finansowej występuje w szczególności w przypadku zaciągania przez Fundusz kredytów lub pożyczek, zawieranych przez Fundusz umów mających za przedmiot instrumenty pochodne lub towarowe instrumenty pochodne oraz nabywania przez Fundusz tytułów uczestnictwa w takich funduszach portfelowych (ETF – *Exchange Traded Funds*), które zawierają w swej konstrukcji mechanizm dźwigni finansowej.

Materializacja ryzyka dźwigni finansowej może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Ryzyko dźwigni finansowej zostało przewidziane, a mechanizm zarządczy tym ryzykiem został opracowany na etapie nadawania statutu Funduszowi przez Towarzystwo. Fundusz stosuje się do limitów określonych w statucie i przepisach prawa. Ponadto korzystanie z dźwigni finansowej uzależnione jest od decyzji zarządzającego aktywami, opartej o ocenę poziomu potencjalnego zysku względem ryzyka.

RYZYO ZWIĄZANE Z TRANSAKCIAMI KRÓTKIEJ SPRZEDAŻY

Krótką sprzedaż jest specyficznym rodzajem transakcji, który zasadniczo składa się z dwóch etapów. Pierwszy z nich – otwarcie pozycji, polega na tym, że sprzedaje się uprzednio pożyczone instrumenty finansowe. Drugi z nich – zamknięcie pozycji, polega zaś na tym, że instrumenty finansowe nabywa się, a następnie zwraca podmiotowi, od którego zostały pożyczone. Różnica między ceną sprzedaży instrumentów finansowych otrzymaną przez Fundusz, a ceną nabycia tych instrumentów finansowych zapłaconą przez Fundusz, po odjęciu kosztów, stanowi wynik Funduszu z transakcji.

Transakcja przynosi zysk, jeżeli instrumenty finansowe będące przedmiotem krótkiej sprzedaży zostały odkupione po cenie niższej od ceny, po której zostały wcześniej sprzedane. Od chwili skorzystania z mechanizmu krótkiej sprzedaży cena rynkowa instrumentu finansowego powinna spaść. W przeciwnym przypadku transakcja przynosi stratę.

Transakcje krótkiej sprzedaży pozwalają więc zarabiać na spadkach cen instrumentów finansowych.

Ryzyko związane z transakcjami krótkiej sprzedaży polega przede wszystkim na możliwości poniesienia przez Fundusz strat na skutek realizacji nietrafionych decyzji inwestycyjnych i wzrostu cen instrumentów finansowych będących przedmiotem krótkiej sprzedaży.

Z transakcjami krótkiej sprzedaży może wiązać się dodatkowe ryzyko polegające na tym, że podmiot, od którego instrumenty finansowe zostały pożyczone przez Fundusz może zażądać ich zwrotu (jeżeli umowa pożyczki zawarta z tym podmiotem zawiera takie uprawnienie), zmuszając tym samym Fundusz do zamknięcia pozycji w niekorzystnym momencie, co może mieć negatywny wpływ na wynik takiej transakcji.

Materializacja ryzyka związanego z transakcjami krótkiej sprzedaży może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Fundusz dokłada należytej staranności do procesu analizy określonego instrumentu finansowego mającego być przedmiotem umowy krótkiej sprzedaży, zwłaszcza w zakresie prawdopodobieństwa zrealizowania się zakładanego scenariusza spadku ceny

tego instrumentu finansowego na rynku publicznym. Dokonując inwestycji przy użyciu krótkiej sprzedaży Fundusz wybiera takie instrumenty finansowe, które cechują się wysokim poziomem płynności (tzn. zachodzi wysoki stopień prawdopodobieństwa nabycia lub zbycia danych instrumentów finansowych w określonym czasie bez narażenia aktywów na utratę wartości).

RYZIKO ROZLICZENIA

Ryzyko rozliczenia oznacza możliwość poniesienia przez Fundusz straty na skutek błędnego lub opóźnionego rozliczenia transakcji zawartej przez Fundusz. Błędne lub opóźnione rozliczenie transakcji powoduje odchylenie składu portfela inwestycyjnego Funduszu od składu pożądanego przez Towarzystwo, co może okazać się niekorzystne dla Funduszu. Błędne lub opóźnione rozliczenie transakcji może także prowadzić do obciążenia Funduszu dodatkowymi kosztami lub kwotami kar umownych, regulaminowych lub innych wynikających z transakcji zawartych przez Fundusz oraz z warunków działania na poszczególnych rynkach regulowanych. Fundusz może zostać obciążony dodatkowymi kosztami i karami, o których mowa w zdaniu poprzednim także w przypadku gdy winy za błędne lub opóźnione rozliczenie nie ponosi, szczególnie w przypadku gdy następstwem błędnego lub opóźnionego rozliczenia będzie brak możliwości rozliczenia innych transakcji Funduszu. Ryzyko rozliczenia występuje przede wszystkim przy zawieraniu transakcji niegwarantowanych przez izby rozliczeniowe.

Materializacja ryzyka rozliczenia może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

W swoich działaniach Fundusz dąży do unikania transakcji obciążonych ryzykiem rozliczenia. Ponadto Fundusz dobiera kontrahentów, którzy rokują pozytywną współpracę z Funduszem.

RYZIKO PŁYNNOŚCI

Płynność na rynku finansowym jest miarą określającą czas potrzebny na zamianę lokaty Funduszu w środki pieniężne. Płynność określa się za pomocą danych historycznych wolumenu obrotu danymi instrumentami finansowymi w odniesieniu do lokat w portfelu inwestycyjnym Funduszu oraz stosunkiem instrumentów finansowych rozproszonych względem wszystkich instrumentów finansowych znajdujących się w wolnym obrocie (ang. *free float*). Ryzyko płynności wiąże się z możliwością poniesienia przez Fundusz straty w wyniku niemożności zbycia składników portfela inwestycyjnego Funduszu w terminach umożliwiających obsługę zobowiązań Funduszu lub prawidłową realizację polityki inwestycyjnej Funduszu prowadzącej do konieczności zbywania składników lokat po cenach niższych od aktualnych cen rynkowych lub do niekorzystnego wpływu na poziom cen rynkowych (ryzyko ceny). Poziom ryzyka płynności jest wyższy w odniesieniu do inwestycji Funduszu w instrumenty finansowe, których wolumen lub wartość obrotu nie są wysokie albo instrumenty te nie są przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym.

Ryzyko płynności związane jest także ze zdolnością Funduszu do wypełniania zobowiązań z tytułu wykupu certyfikatów. W przypadku ograniczonej płynności lokat w portfelu inwestycyjnym Funduszu, Fundusz narażony jest na ryzyko niewywiązania się z zobowiązań wynikających z realizacji złożonych żądań wykupu certyfikatów.

Materializacja ryzyka rozliczenia może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Fundusz komponując skład portfela inwestycyjnego bierze pod uwagę poziom historycznych wolumenów obrotu na danym instrumencie finansowym oraz płynność składników portfela inwestycyjnego Funduszu. Fundusz dąży do tego, aby nabywać taką ilość instrumentów finansowych, którą będzie mógł w razie potrzeby spieniężyć w wybranym przez siebie czasie, bez konsekwencji znaczącego negatywnego wpływu na osiąganą stopę zwrotu.

Fundusz monitoruje płynność portfela inwestycyjnego odnosząc ją do prognozowanych i faktycznie składanych przez inwestorów dyspozycji wykupu certyfikatów, w celu zapewnienia wykonania zobowiązań z tytułu wykupu certyfikatów. Jednym z mechanizmów kontrolnych jest regularne wykonywanie testów warunków skrajnych obszaru płynności w scenariuszach obniżonej płynności lokat.

RYZIKO PRZECHOWYWANIA I REJESTROWANIA AKTYWÓW

Ryzyko związane z przechowywaniem i rejestrowaniem aktywów oznacza możliwość poniesienia przez Fundusz straty w wyniku błędu depozytariusza, subdepozytariuszy (podmiotów, które na podstawie umowy z depozytariuszem przechowują część aktywów) lub innych podmiotów rejestrujących aktywa, a także w wyniku niewypłacalności depozytariusza, subdepozytariuszy lub tego podmiotu rejestrującego aktywa w zakresie w jakim aktywa nie są gwarantowane przez strony trzecie lub nie podlegają ochronie z mocy ustawy.

Materializacja ryzyka przechowywania i rejestrowania aktywów może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

depozytariusz, ewentualni subdepozytariusze i inne podmioty rejestrujące aktywa oraz Fundusz, co do zasady, są podmiotami niezależnymi od siebie i w większości są nadzorowane przez krajowy organ nadzoru finansowego. W związku z tym Fundusz nie sprawuje bezpośredniej kontroli nad tymi podmiotami. Tym niemniej Fundusz dokonuje weryfikacji czy świadczone usługi są realizowane zgodnie z zawartą umową. Zarządzanie tym ryzykiem ogranicza się w praktyce do zachowania należytej staranności przy wyborze depozytariusza lub podmiotu rejestrującego aktywa oraz określenia takich warunków umowy, których rzetelne wykonywanie obniża poziom prawdopodobieństwa ziszczenia się ryzyka przechowywania i rejestrowania aktywów. Fundusz na bieżąco prowadzi nieformalną ocenę wykonywania obowiązków określonych w umowie.

RYZKO KONCENTRACJI AKTYWÓW LUB RYNKÓW

Koncentracja jest miarą zaangażowania Funduszu w dane aktywo lub rynek (wyrażoną, najczęściej procentowo, jako stosunek wartości inwestycji w dane aktywo lub rynek względem wartości wszystkich aktywów). Ryzyko związane z koncentracją aktywów lub rynków oznacza możliwość poniesienia przez Fundusz straty w wyniku, niekorzystnych zmian cen lub wartości danej lokaty, kategorii lokat lub danego rynku w przypadku koncentracji działalności inwestycyjnej Funduszu w tej kategorii lokat lub na tym rynku.

Materializacja ryzyka koncentracji aktywów lub rynków może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Stanem pożądanym przez Fundusz jest posiadanie odpowiednio zdywersyfikowanego portfela inwestycyjnego. Wobec tego Fundusz dąży do rozproszenia posiadanych środków finansowych uczestników w aktywa o odmiennej specyfice i zróżnicowanym poziomie katalogu ryzyk, w celu uniknięcia nadmiernego ryzyka koncentracji aktywów, rynków lub segmentów. Należy przy tym zwrócić uwagę na fakt, że w środowisku spadających cen aktywów – równocześnie wzrasta korelacja ich cen, co z kolei przekłada się na mniejsze korzyści płynące z dywersyfikacji.

RYZKO INWESTOWANIA W JEDNOSTKI UCZESTNICTWA, CERTYFIKATY INWESTYCYJNE I TYTUŁY UCZESTNICTWA

Ryzyko inwestowania w jednostki uczestnictwa innych funduszy inwestycyjnych otwartych mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, certyfikaty inwestycyjne funduszy inwestycyjnych zamkniętych mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tytuły uczestnictwa emitowane przez fundusze zagraniczne oraz tytuły uczestnictwa emitowane przez instytucje wspólnego inwestowania mające siedzibę za granicą oznacza możliwość poniesienia przez Fundusz straty w wyniku niekorzystnych zmian cen lub wartości aktywów netto przypadających na te jednostki, certyfikaty inwestycyjne lub tytuły uczestnictwa. Ryzyko inwestowania w jednostki uczestnictwa, certyfikaty inwestycyjne lub tytuły uczestnictwa ma charakter wtórny, a jego podstawowym źródłem są kategorie lokat, w które lokuje Fundusz lub instytucja emitująca jednostki, certyfikaty inwestycyjne lub tytuły uczestnictwa w zależności od jej polityki inwestycyjnej zastosowanie mogą mieć niektóre lub wszystkie czynniki wymienione w niniejszym rozdziale.

Ponadto inwestowanie w jednostki uczestnictwa, certyfikaty inwestycyjne i tytuły uczestnictwa związane jest z ryzykiem niekorzystnego wpływu na wartość takich lokat wynikającą z braku wpływu na strukturę portfela lokat i podejmowane decyzje inwestycyjne przez zarządzających tymi funduszami oraz instytucje wspólnego inwestowania, brakiem wpływu na zmiany zarządzających, zmiany polityki inwestycyjnej czy stylu zarządzania daną instytucją. Ten rodzaj inwestycji związany jest również z ryzykiem wyceny lokat danego funduszu lub instytucji wspólnego inwestowania w sposób odmienny niż dokonywana przez Fundusz, gdy nabywa te instrumenty bezpośrednio.

Materializacja ryzyka inwestowania w jednostki uczestnictwa, certyfikaty inwestycyjne i tytuły uczestnictwa może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Ryzyko inwestowania w jednostki uczestnictwa, certyfikaty inwestycyjne i tytuły uczestnictwa może być ograniczane poprzez stosowanie odpowiedniego poziomu dywersyfikacji aktywów lokowanych w tę formę lokat. Metoda ta polega na nabywaniu produktów funduszy inwestycyjnych charakteryzujących się odmienną specyfiką, w tym m.in. różnorodną polityką inwestycyjną

funduszy inwestycyjnych, lokatami tych funduszy i innym poziomem ryzyka obarczającego te lokaty. Dokonując dywersyfikacji Fundusz bierze również pod uwagę poziom skorelowania portfeli inwestycyjnych funduszy względem siebie.

RYZKO ZWIĄZANE Z ZAWIERANIEM UMÓW, KTÓRYCH PRZEDMIOTEM SĄ INSTRUMENTY POCHODNE

Ryzyko związane z zawieraniem umów których przedmiotem są instrumenty pochodne oznacza możliwość poniesienia przez Fundusz straty w wyniku zmian cen niekorzystnych z punktu widzenia pozycji zajmowanych przez Fundusz w instrumentach pochodnych. Na ryzyko instrumentów pochodnych mogą składać się: ryzyko bazy instrumentu pochodnego (w zależności od instrumentu stanowiącego bazę instrumentu pochodnego mogą to być niektóre lub wszystkie czynniki ryzyka wymienione w niniejszym rozdziale) ryzyko odchylenia wyceny instrumentu pochodnego od wyceny instrumentu bazowego; ryzyko niedopasowania pozycji zabezpieczanej i zabezpieczającej. Zawarcie umowy mającej za przedmiot niewystandaryzowane instrumenty pochodne wiąże się dodatkowo z ryzykiem kontrahenta.

Z inwestowaniem w instrumenty pochodne związane jest również ryzyko dźwigni finansowej. Charakter tego ryzyka oraz metody zarządzania nim zostały opisane we wcześniejszej części niniejszego dokumentu.

Materializacja ryzyka związanego z zawieraniem umów, których przedmiotem są instrumenty pochodne, może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej) .

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Fundusz zarządza ryzykiem związanym z zawieraniem umów, których przedmiotem są instrumenty pochodne m.in. poprzez odpowiedni dobór lokat Funduszu stanowiących instrumenty pochodne i ich monitorowanie, uwzględnianie ekspozycji uzyskiwanej poprzez instrumenty pochodne w limitach koncentracji oraz kontrolę poziomu i limitu ekspozycji AFI (dźwigni finansowej). Fundusz kontroluje ponadto poziom i dokonuje inwestycji w ramach ustalonych limitów ryzyka kontrahenta rozumianego jako niezrealizowany zysk Funduszu w niewystandaryzowanych instrumentach pochodnych.

RYZKO ZWIĄZANE ZE ZMIANAMI PRAWNYMI LUB PODATKOWYMI EMITENTÓW

Ryzyko związane ze zmianami prawnymi lub podatkowymi emitentów oznacza możliwość poniesienia przez Fundusz strat w następstwie zmian prawnych w zakresie regulacji, którym podlegają emitenci instrumentów finansowych wchodzących w skład portfela inwestycyjnego Funduszu. Zmiany te mogą dotyczyć otoczenia prawnego, w którym dany emitent prowadzi zorganizowaną działalność zarobkową, powodujące obniżenie rentowności wykonywania tej działalności lub zmiany zasad podatkowych prowadzących w konsekwencji do obniżenia efektywności zarobkowej emitenta, co może znajdować odzwierciedlenie w wycenie instrumentów finansowych tych emitentów.

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Ryzyko zmian w regulacjach prawnych lub podatkowych dotyczących emitentów instrumentów finansowych wchodzących w skład portfela inwestycyjnego Funduszu, klasyfikuje się do źródeł ryzyka dywersyfikowalnego. Fundusz dąży do ograniczania ryzyka prawnego i podatkowego stosując dywersyfikację sektorową portfela inwestycyjnego, nabywając prawo udziałowe w spółkach podlegających odrębnym regulacjom prawnym – zmniejszając tym samym wpływ zmian legislacyjnych na rentowność portfela inwestycyjnego Funduszu.

CZYNNIKI RYZYKA ZWIĄZANE Z OTOCZENIEM, W KTÓRYM FUNDUSZ PROWADZI DZIAŁALNOŚĆ

RYZKO ZMIAN W REGULACJACH PRAWNYCH DOTYCZĄCYCH FUNDUSZU, W SZCZEGÓLNOŚCI W ZAKRESIE PRAWA PODATKOWEGO

Ryzyko to wiąże się z możliwością zmian uregulowań prawnych dotyczących zasad funkcjonowania rynku kapitałowego oraz zasad opodatkowania zysków kapitałowych. Istnieje możliwość wprowadzenia przez ustawodawcę krajowego regulacji prawnych, które utrudnią lub uniemożliwią realizację przez Fundusz zakładanej polityki inwestycyjnej.

W przypadku wprowadzenia lub zmiany wysokości opodatkowania funduszy inwestycyjnych może nastąpić obniżenie stóp zwrotu z inwestycji. Istnieje ryzyko niedostosowania działalności Funduszu do zmian przepisów prawa podatkowego oraz ryzyko niekorzystnej wykładni przepisów podatkowych przez organy podatkowe w odniesieniu do Funduszu. Ponadto istnieje możliwość zwiększenia obciążeń podatkowych przychodów osiąganych z tytułu uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych, które spowoduje zmniejszenie opłacalności inwestowania w certyfikaty.

Ponadto zwraca się uwagę na fakt, że wynagrodzenie Towarzystwa za zarządzanie Funduszem oraz opłata dystrybucyjna nie obejmuje podatku od towarów i usług. Na mocy art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a) ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2018 poz. 2174 z późn. zm.), zwolnione od podatku są usługi zarządzania funduszami inwestycyjnymi. W przypadku zmiany obowiązującego stanu prawnego, wynagrodzenie towarzystwa za zarządzanie Funduszem oraz opłata za

Wykup zostaną podwyższone o wartość należnego podatku od towarów i usług, zgodnie z przepisami obowiązującymi w momencie powstania obowiązku podatkowego.

Ryzyko zmian w regulacjach prawnych zawiera również ryzyko prawne zmian w regulacjach prawa odnoszących się do katalogu dopuszczalnych lokat oraz do limitów inwestycyjnych Funduszu. Zmiany w tym zakresie mogą wymagać zmiany konstrukcji portfela inwestycyjnego Funduszu lub prowadzonej przez Fundusz polityki inwestycyjnej.

Materializacja ryzyka związanego ze zmianami prawnymi lub podatkowymi może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Wyżej opisane ryzyko zmian w regulacjach prawnych dotyczących Funduszu, w szczególności w zakresie prawa podatkowego charakteryzuje się wysokim stopniem niedywersyfikowalności. Działania Funduszu polegają na bieżącym obserwowaniu zmian legislacyjnych, także w fazie projektowania oraz określaniu ewentualnych strategii działania mających na celu zmniejszenie lub uniknięcie urzeczywistnienia się ryzyka. Tym niemniej mogą zaistnieć niekorzystne transformacje prawne, na które Fundusz nie będzie w stanie zareagować, co doprowadzi do spadku wartości aktywów netto.

RYZYKO SIŁY NABYWECZEJ (INFLACJI)

Inflacja sprawia, że realna stopa zwrotu (z uwzględnieniem wartości nabywczej) z inwestycji w certyfikaty może okazać się istotnie niższa od nominalnej stopy zwrotu, szczególnie w przypadku nieoczekiwanego wzrostu wskaźnika inflacji w czasie trwania inwestycji.

Materializacja ryzyka siły nabywczej (inflacji) może skutkować osiągnięciem realnej stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej.

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Fundusz stosuje mechanizmy zarządcze ryzykiem inflacji polegające na bieżącym monitorowaniu poziomu inflacji, jak i prognoz jego zmian. W sytuacji oczekiwania znacznego wzrostu inflacji Fundusz może nabywać aktywa, których ceny są pozytywnie skorelowane ze stopą inflacji, np. w obligacje indeksowane o wskaźnik inflacji.

CZYNNIKI RYZYKA ZWIĄZANE Z WYSTĄPIENIEM SZCZEGÓLNYCH OKOLICZNOŚCI, NA WYSTĄPIENIE KTÓRYCH UCZESTNIK NIE MA WPLYWU LUB MA OGRANICZONY WPLYW

RYZYKO OTWARCIA LIKWIDACJI FUNDUSZU

Otwarcie likwidacji Funduszu następuje na skutek wystąpienia przyczyny otwarcia likwidacji funduszu inwestycyjnego określonej w Ustawie lub Statucie. Likwidacja Funduszu polega na zbyciu aktywów, ściągnięciu należności Funduszu, zaspokojeniu wierzycieli Funduszu, których roszczenia nie wynikają z certyfikatów oraz umorzeniu certyfikatów przez wypłatę uzyskanych środków pieniężnych uczestnikom proporcjonalnie do liczby posiadanych przez nich certyfikatów.

Z dniem otwarcia likwidacji Fundusz zaprzestaje wykupywania certyfikatów. Otwarcie likwidacji Funduszu będzie zatem skutkowało zablokowaniem środków zainwestowanych w certyfikaty do czasu zakończenia likwidacji Funduszu, co może oznaczać, że uczestnicy nie będą mogli wycofać z Funduszu środków zainwestowanych w certyfikaty w zakładanym przez nich czasie.

Dodatkowo nie można wykluczyć, że w trakcie likwidacji Funduszu składniki portfela inwestycyjnego Funduszu będą zbywane po cenie niższej niż ich wartość rynkowa, co może skutkować osiągnięciem stopy zwrotu z inwestycji w certyfikaty niższej w stosunku do oczekiwanej, a nawet doprowadzić do straty z inwestycji (spadku wartości certyfikatu poniżej jego ceny emisyjnej).

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Fundusz posiada znikomy wpływ na wystąpienie przyczyny otwarcia likwidacji Funduszu określonej w Ustawie, jeżeli nie dotyczy on wcześniej ustalonych w Statucie warunków funkcjonowania Funduszu. Ponadto Fundusz dąży do ograniczenia ryzyka konieczności zbywania składników portfela inwestycyjnego Funduszu po cenach niższych niż ich wartość rynkowa, przykładając dużą wagę do płynności nabywanych lokat.

RYZYKO WYCENY AKTYWÓW FUNDUSZU

Aktywa Funduszu wyceniane są, a zobowiązania Funduszu ustalane są według wiarygodnie oszacowanej wartości godziwej. Z uwagi na charakter dokonywanych przez Fundusz inwestycji, istnieje jednak ryzyko, że dokonana zgodnie z tymi założeniami wycena, zwłaszcza instrumentów nienotowanych na aktywnym rynku, może odbiegać od ich rzeczywistej wartości.

Materializacja tego ryzyka może powodować, że ustalona wartość certyfikatów będzie odbiegać od rynkowej wartości netto składników portfela inwestycyjnego Funduszu. Ryzyko to jest szczególnie istotne w odniesieniu do wycen aktywów Funduszu oraz wartości certyfikatów w Dniach Wykupu.

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Fundusz celem ograniczania ryzyka wyceny aktywów Funduszu wdraża politykę rachunkowości oraz tworzy modele wyceny aktywów, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Fundusz dochowuje należytej staranności przy wycenie aktywów, w szczególności korzystając z wycen rynkowych, a także – jeżeli zachodzi taka potrzeba w określonych przypadkach – z wycen niezależnych podmiotów profesjonalnych wyspecjalizowanych w świadczeniu takich usług. Dodatkowo Fundusz przeprowadza niezależne audyty, które służą ocenie poprawności wykonania wyceny.

RYZYO ZMIANY POLITYKI INWESTYCYJNEJ FUNDUSZU

Towarzystwo może w każdym czasie dokonać zmiany celu inwestycyjnego lub zasad polityki inwestycyjnej Funduszu na odmienne od obowiązujących np. w momencie składania zapisu na certyfikaty. Zmiana celu inwestycyjnego lub polityki inwestycyjnej Funduszu wymaga dokonania ogłoszenia o zmianie Statutu w zakresie dotyczącym celu inwestycyjnego lub zasad polityki inwestycyjnej Funduszu oraz upływu terminu trzech miesięcy od dnia dokonania ogłoszenia o zmianie. Uczestnik może nie mieć wpływu na decyzję Towarzystwa o zmianie polityki inwestycyjnej Funduszu. Dokonana modyfikacja polityki inwestycyjnej Funduszu może skutkować zmianą wysokości oczekiwanej stopy zwrotu, jak i katalogu ryzyk, a także wartości poszczególnych kategorii ryzyka i ich poziomu, związanego z inwestycją w Fundusz.

Mechanizm zarządzania ryzykiem:

Fundusz co do zasady nie dokonuje zmiany swojej polityki inwestycyjnej. Jeżeli już decyduje się na jej dokonanie to ma ku temu uzasadnione powody i jest swoistą odpowiedzią na zmianę czynników, które determinowały uprzednio jego działalność. Zmiana polityki inwestycyjnej nie odbywa się bez uzasadnienia, a jej przeprowadzenie świadczy o bieżącym reagowaniu Funduszu na zmieniające się warunki zewnętrzne, w których prowadzi działalność, z uwzględnieniem najlepszego interesu uczestników.

INNE CZYNNIKI RYZYKA ZWIĄZANE Z OKOLICZNOŚCIAMI, NA WYSTĄPIENIE KTÓRYCH UCZESTNIK FUNDUSZU NIE MA WPLYWU LUB MA OGRANICZONY WPLYW

Następujące zdarzenia związane z działalnością Funduszu mogą mieć również niekorzystny wpływ na wartość certyfikatów: przejęcie zarządzania Funduszem przez inne towarzystwo funduszy inwestycyjnych, zmiana depozytariusza.

ŚRODKI SŁUŻĄCE OCENIE WRAŻLIWOŚCI PORTFELA FUNDUSZU NA NAJBARDZIEJ ISTOTNE RODZAJE RYZYKA, NA JAKIE FUNDUSZ JEST LUB MÓGŁBY BYĆ NARAŻONY

Do oceny:

- ryzyka kredytowego banków i instytucji w których dokonywana jest działalność lokacyjna wykorzystywana jest ocena poziomu ratingu instytucji;
- ryzyka kredytowego emitentów obligacji – rating emitentów;
- ryzyka zmiany wartości rynkowej portfela – Beta portfela;
- ryzyka rynkowego (utruty wartości instrumentów) – poziom niezrealizowanej straty;
- ryzyka płynności – udział instrumentów niepłynnych w portfelu (jednostkowo oraz sumarycznie);
- ryzyka koncentracji – udział poszczególnych kategorii aktywów w aktywach funduszu;
- koncentracja depozytów w jednej instytucji finansowej;
- ryzyka walutowego – Udział % waluty obcej lub euro w aktywach funduszu oraz wyznaczanej przez towarzystwo ekspozycji walutowej;
- ryzyka operacyjnego – wartość zdarzeń operacyjnych, procentowa wartość zdarzenia względem aktywów netto;
- wartość ryzyka kontrahenta;
- dźwigni finansowej – ekspozycja AFI obliczana metoda brutto oraz zaangażowania;

PRZEKROCZENIA OGRANICZEŃ INWESTYCYJNYCH OKREŚLONE W USTAWIE O FUNDUSZACH INWESTYCYJNYCH I ZARZĄDZANIU ALTERNATYWNYMI FUNDUSZAMI INWESTYCYJNYMI ORAZ W STATUCIE FUNDUSZU

Na dzień 31 grudnia 2018 r. Towarzystwo nie identyfikuje przekroczeń limitów ryzyka.

INFORMACJA O SYSTEMACH ZARZĄDZANIA RYZYKIEM W TOWARZYSTWIE ZARZĄDZAJĄCYM FUNDUSZEM

Towarzystwo w celu zarządzania ryzykiem powołało w strukturze Departament Zarządzania Ryzykiem, który wykonuje czynności z zakresu zarządzania ryzykiem, kontroluje limity ryzyka oraz sporządza okresowe raporty sprawozdawcze w tym zakresie. Proces zarządzania ryzykiem wspierany jest poprzez system informatyczny Turbine Risk Analytics.

- a) Informacja o zmianach maksymalnego poziomu dźwigni finansowej, który może być stosowany w imieniu funduszu, oraz prawie do ponownego wykorzystania zabezpieczeń lub gwarancji udzielonej na podstawie porozumienia dotyczącego dźwigni finansowej:

Towarzystwo dokonało zmiany polityki zarządzania ryzykiem obniżając wewnętrzny limit ekspozycji AFI i ustanawiając go dla metody kalkulacji „brutto” oraz „zaangażowania” na poziomie 350% WAN. Fundusz nie korzysta z praw do ponownego wykorzystania zabezpieczeń lub gwarancji dotyczących dźwigni finansowej.

- b) Informacja o łącznej wysokości zastosowanej dźwigni finansowej na dzień 31.12.2018:

Ekspozycja AFI wg metody zaangażowania: 123,44%

Ekspozycja AFI wg metody brutto: 111,68%

Tomasz Korab
Prezes Zarządu

Kamil Chylak
Członek Zarządu

Andrzej Domański
Członek Zarządu